

Трећи дан 52. позоришног фестивала „Јоаким Вујић“

ВАНПОЗОРИШНИ ИНЦИДЕНТ ПОРЕМЕТИО РИТАМ ФЕСТИВАЛА

Дуго задржавање камиона са сценографијом и аутобуса са глумцима Пиротског позоришта на административном прелазу Мердаре од стране косовске царинске службе пореметило је сатницу и ритам јучерашњег позоришног дана 52. Фестивала професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“.

Како су медији јавили а синоћ потврђено од самих представника Народног позоришта из Пирота, косовски цариници су безразложно, и поред на време достављених папира, камион са реквизитима и сценографијом за представу „Животињска фирма“ отерали на терминал за проверу а аутобус са глумцима и другим реализаторима представе држали непотребно око сат и по. Иако су припадници косовске царинске и полицијске службе били коректни, они су се тек после толиког времена сетили да аутобус могу да пусте јер су сви његови путници имали лична документа. Без већег објашњења након готово трочасовног задржавања пуштен је и камион.

Због тог инцидента, намерног или ненамерног свеједно, почетак представе каснио је у старту више од сат и по времена. То је унело нервозу и код актера представе и код гледалаца, а забринуло је организаторе фестивала и ансамбла Краљевачког позоришта, чија је представа била следећа на програму. Због знатног закашњења прве представе у којој је позорница и део простора испред ње засута шећером као важним елементом током њеног извођења и нужног потоњег чишћења, друга представа би кренула тек иза поноћи, вероватно без гледалаца. Краљевчани су зато замолили да се њихова представа помери за данас, што су организатори, након консултација, прихватили.

Публика је објашњење прихватила са разумевањем, па је велики број гледалаца прихватио позив организатора да дође на бесплатно пиће на тераси Дома културе, где је већ свирку започео бенд „Мишко Радовић акустик трио“.

ПИРОЋАНЦИ ИЗНУДИЛИ НАЈДУЖИ АПЛАУЗ

Упркос свим претходним проблемима ансамбл пиротског Народног позоришта је синоћ успешно извео своју „Животињску фирму“ и побрао најдужи аплауз у досадашњем току Фестивала. Био би још дужи, како је признала и сама директорка Фестивала Ивана Недељковић, која је морала да га прекине да би најавила поменуће промене у сатници програма.

Пиротска представа „Животињска фирма“ је, како се наводи у пропратном материјалу, 372. премијера изведена у 72. сезони од оснивања тог театра. Настала је као парафраза познате Орвелове „Животињске фарме“, по нарученом тексту младог драмског писца Јордана Цветановића а режирао је Стеван Бодрожа. Сценографска решења, која се највећим делом састоје од столова (канцеларијских столова) и (не)покретних столица, као асоцијација на бирократску администрацију у фирми, дело су Татјане Радишић (чији је и костим) и редитеља Бодрже. Аутор музичких сонгова, које изводи Луна Шкопеља, је Стефан Филиповић.

Кокошке и друге домаће животиње и њихове алтернативне људске ликове у фирмама тумаче Наталија Гелебан, Кристина Томић, Марта Келер, Александар Радуловић, Милан Наков, Зоран Живковић, Александар Алексић, Наталија Гелебан и Александра Стојановић.

Радња се збива у једном предузећу у време када треба да се изабере нови директор, од чега зависи будућа судбина свих запослених а посебно оних у руководећој екипи и око ње. У немилосрдној борби двојице претендента за прво место у фирми, Свиње и Свињске главе, сви актери показују своје друго, прикривено лице, са свим нагонима и фрустрацијама, све оно „животињско“ у људском.

„Животињска фирма“ показује да дистопијску слику друштва, није потребно тражити у будућности. Довољно је да погледамо око себе, да бисмо видели безбројне примере тога шта је нашим вредносним системима учинио галопирајући неолиберални капитализам, неспретна транзиција из једног у други друштвени систем и некритичко прихватање тезе о томе да новац покреће свет“, оцена је

лекторке фестивала Илени Богавац, која је у представу сместила Главни програм фестивала. Пиротска представа, посебно њен крај који билује сценама секса међу чланова фирми, изазвали су слики аплауз и узвике гудблике, међу којима било доста младих.

КРАЉЕВЧАНИ ЗАБАВИЛИ, ПА РАСТУЖИЛИ ПУБЛИКУ

Краљевачко позориште „Вина и пингвина“ аутора Дејана Алексића режирала је Александра Ковачевић, сценографска решења дао Владан Славковић, костиме Стефан Славковић, музику Предраг Милановић а сценске покрете осмислио Дамјан Кецојевић.

У представи играју Биљана Костантиновић, Драгана Ђурђевић, Зоран Церовина, Предраг Котур, Владан Славковић, Предраг Павловић, Александар Томовић, Стефан Миликић, девојчица Славица Стаменић, као и „трио у трансформацијама“ Биљана Талић, Горица Динуловић и Милена Јовашевић.

То је комад који се бави нашом горком реалношћу, нашим колективном и индивидуалним патњама, стремљењима и надама, трауматичним разочарењима, ратовима и безнађем младе генерације. Започевши весело и разиграно, њена радња се завршава трагично, што је код гледалаца најпре изазивало смех а на крају их растужило.

Представа је изведена у оквиру Специјалног програма данас у подне и гледаоци, посебно млади искрено су и нескривено реаговали на њен садржај и сочне реплике, наградивши глумце дугим аплаузом.

Садашње Краљевачко позориште је релативно младо, основано је 2001. године одлуком Скупштине града Краљево, чиме је позоришту враћен професионални статус у којем је било до јула 1956. године под називом „Народно позориште Ранковићево“. Упркос гашењу институционалног театра, те године је основано Аматерско позориште Краљево које је достојно наставило позоришни живот и допринело да се граду на Ибру професионално позориште врати након готово пола века.

„Животињска фирма“, редитељ Стеван Бодрожа

СВАКА ФИРМА ИМА СВОЈЕ КОКОШКЕ

„Реч је о представи која је настала по тексту, могу да кажем младог драмског писца Јордана Цветановића, јер се у Србији и људи који имају 35 година сматрају младим људима, то је једна од референци која може да се веже за ову представу. Поздрављам ансамбл Народног позоришта у Пироту. Оно што сви добро знате, они су данас имали непријатности на тзв. прелазу, што је условило кашњење представе. Све ово говорим у част позоришта, јер после таквих ломова и непријатности није лако изаћи на сцену и играти као да се ништа није десило и то је усуд овог посла. Ја се надам да то није утицало на вечерашњу изведбу, на концентрацију и глумачку емпатију да нам дочарају оно што је потребно у овом комаду. „Животињска фирма“ има директне референце са „Животињском фармом“ Орвела и колико год је тај Орвелов текст када је настао био нека врста дистопије, данас оно што смо гледали у овој представи, колико год деловало дистопично, заправо је то реалност коју живимо, то је оно што нам се догађа и тим више нас се тиче све ово.“ рекао је отварајући округли сто о представи „Животињска фирма“, позоришни критичар РТС-а и модератор Округлог стола критике 52. Фестивала „Јоаким Вујић“ - Слободан Савић.

Како ово није прва сарадња Народног позоришта Пирот са редитељем Стеваном Бодрожом, Савић је замолио управника позоришта Градимира Филиповића да каже нешто о тој сарадњи.

„Послетњих десетак година трудимо се да остварујемо сарадњу са младим људима. Бодрожа је један од њих. Да се не лажемо, Бодрожа је тежак за сарадњу. Али смо се врло брзо нашли око тога шта треба да урадимо.“ рекао је Филиповић.

„Да ли сте се одлучили на поновну сарадњу са Бодрожом због успеха представе „Мали Геза“ која је на 49. „Јоакиму“ била и више него успешна“, интересовало је Савића, па је продужио с питањем о тексту представе, на шта је глумац Александар Радуловић одговорио да је текст наручен. „Прво смо мислили да радимо Орвелов текст „Животињска фирма“, али смо се после одлучили да урадимо нешто другачије“, додао је Филиповић.

„Бодрожа има своју естетику, урбану и препознатљиву, а то је добра прилика за оштро друштвено одговорно позориште. Рећи ћу да овај текст, упркос стубовима на којима стоји, има једну врсту површног гледања на ствари о којима говори, а говори о битним стварима“ оценио је Савић.

„Све је текло као било која друга прича. И моје је мишљење да је текст површан имајући у виду Орвелов текст, међутим знао сам да Бодрожа има своју лудачку естетику и да ће од тог текста учинити да не буде површан, а у то сам се уверио када смо представу играли за фирму „Тигар“. одговорио је Радуловић.

„Овде се ради о ликовима без карактера, то су само типови људи“ рекао је Савић на шта му је Радуловић одговорио: „Тако је. То су типови људи. У то смо се уверили када смо играли за раднике фирме „Тигар“. Тада смо схватили да је текст реалан, јер су радници препознали о чему је реч и не само препознали већ су у својој фирми открили ко је ко из представе.“ „Свака фирма има неке своје кокошке“ додала је глумица Кристина Томић.

Савић се осврнуо и на костиме (наглашавајући да се дискретним костимима уочава ко је која животиња, по обући, реповима и гроктањем) на шта је Радуловић одговорио да „ко може бити сигуран да неки модни бренд, „Долче и Габана“ рецимо неће избацити своју најновију колекцију са реповима“. Говорећи о музици, Савић је оценио да је с последњим сонгом „цинизам на крају одличан“. „Идеја је била да сваки глумац има свој сонг, неки ће га певати уживо, а неки на плејбек, зависно од интелигенције лика. Оно што је важно нагласити да су заправо сонгови веза између сцена.“ - рекао је композитор Стефан Филиповић.

Дискусија се даље наставила и по питању референцирања на Ђоковића у представи. Ђорђе Јевтић, новинар, упитао је „да ли је то нека злоупотреба и девалвација имена Новака Ђоковића“ на шта је глумац Радуловић нагласио да је то само лудило тог лика – „Новак је број један и он жели да буде број један, он тренира тенис, као што многи то раде, управо због великог успеха Ђоковића. То помодарство и лудило које је уследило око тениса и то што сви хоће да буду Новак Ђоковић смо хтели да исмејемо, не самог Новака Ђоковића кога ценимо“ закључио је Радуловић.

Видно незадовољан смером у коме се дискусија око представе водила, а очекујући високе оцене за представу а које су изостале, глумац Зоран Живковић је напао организаторе због проблема на прелазу, на шта је Савић одговорио да то није проблем за округли сто, као и да је то реалност коју људи на Косову и Метохији живе и са чим се свакодневно сусрећу, нагласивши да је одржавање фестивала „Јоаким Вујић“ у Грачаници, пре свега „високи културни, морални, интелектуални и политички чин од великог значаја за Србију и народ који овде живи.“

Ж.Миленковић

„Вина и пингвина“ редитељка Александра Ковачевић

ИЗМЕЉУ СЦЕНСКОГ РЕАЛИЗМА И БЛАГЕ СТИЛИЗАЦИЈЕ

Округли сто критике започео је модератор Слободан Савић и нагласио однос текста и представе и прешао на полемички тон са констатацијом да одмах прелази на неку врсту „конструктивне провокације“.

„Ја сам заговорник да нема добре представе без доброг текста, тј. текстуалног предлошка, текстуалне партитуре. Мислим да је у овој представи текст слабија карика, дакле не најслабија већ слабија. То је мало закаснела референца на текстове и оно што се догађало деведесетих година. С друге стране, закаснела референца на нешто што се зове нови брутализам. Овај текст није део те драматургије, али неке везе постоје, јер све што се дешава у свету са великим закашњењем долази у Србију“, рекао је Савић и додао да је редитељка Ковачевић направила врло добру представу у сарадњи са врло dobrим глумцима, што је један промишљен редитељски поступак.

Начин употребе текста у представи, музике и нека врста нелинеарне драматургије поставили су се као питања пред редитељку Александру Ковачевић: „Не слажем се са констатацијом што се тиче оцене текста. Хор анђела не постоји у тексту, то је додато приликом рада на тексту прилагођавањем представи. Текст носи у себи неку метафизичку димензију која је повезана с плесом.“

Једна од карактеристика савременог позоришта, јесте жанровска неодређеност, па се догађају брзе и лагане промене у оквиру једне структуре што је захтевно да се до краја спроведе, што се догодило у овом комаду.

„То се догодило у завршној сцени где се јављају елементи субверзивног театра са националистичким говором. У међувремену се формирао динамични однос у ансамблу, а у почетку смо били застрашени величином текста“ истакла је глумица Биљана Константиновић.

Разговор се тематски вратио на подсећање шта су нама биле и шта су нам донеле деведесете године 20. века у којима се суштински живот претворио у нуле на новчаницама. Различити чланови глумачког ансамбла су бранили тезу да многе делове тадашњег друштвеног контекста ми и данас живимо. „Тражили смо меру јер је жанровско поигравање могло бити изведено само с мером и сарадњом свих на сцени“ каже Константиновић.

Наметнула се и тема генерацијског сукоба много пута постављаног у нашем јавном и уметничком животу и то јесте један од фокуса представе и ту се поставља питање перспективе глумца у односу на време које игра. „Ја сам деведесетих година имао 7-8 година, што је јако велика дистанца. Највеће богатство ове представе је текст који је парадигма тог времена“, рекао је глумац Петар Лукић.

Проблем живљења прошлости, смештености у подрум историје поставља се као легитимно питање и данас, укључујући и све везе као и искуство протеклог времена.

„Мислим да смо и даље у подруму, али сада имамо струје“, закључио је глумац Предраг Котур.

Ж. Р.

САДРЖАЈНА ПРЕДСТАВА СА ПОРУКОМ

Радмила Миљковић, проф. српског језика:

Представа „Животињска фирма“ је била одлична, пуна симболике! Међутим, ствар је укуса ко шта воли?! Изненађена сам глумцима – били су одлични на сцени! Наш свакодневни живот је управо приказан у представи. Постоји ту пуно уметничке слободе. Овај фестивал је велика ствар за људе који живе у Грачаници. Нама треба мало више светла, да и ми проширимо своје видике за разлику од људи који не живе овде.

Никола Ракићевић, ученик Богословије:

Представа је фантастична, садржајна и носи јаку поруку. Нажалост, нисам прочитао оригинално дело, а то ћу обавезно урадити сада након представе. Утисак је прејак.

Гордана Тодоровић, радник:

Представа „Животињска фирма“ је на мене оставила најјачи утисак. Свака част редитељу и поруци коју нам је послао. Толико је добро представио реалност да сам карактер ликова говори све. Остаје нам само да са узбуђењем дочекамо остале представе и уживамо као и до сада. Ипак овај фестивал залужује то.

Зорица Филиповић, медицинска сестра:

Представа ми се допала, мада је јако тешка и оставља нам пуно простора за размишљање. Догађаји у представи осликавају данашње време и на крају, време, које нас вероватно тек очекује. Срећна сам што су дошли, и што су на неки начин ту са нама да поделе и нашу свакодневницу. Драго ми је што се овај фестивал одржава баш у нашој Грачаници, мислим да нам је овако нешто преко потребно.

Бојан Ђирковић, камерман:

Представа „Животињска фирма“ је врло занимљива и баш ми је драго што сам имао прилике да је одгледам. Овај фестивал пуно значи. Поред Приштинског позоришта, имамо прилике да видимо и остала. Лепо је видети све ове људе и добро је што је овај фестивал у Грачаници.

Јордан Цветановић
ЖИВОТИЊСКА ФИРМА
Режија Стеван Бодрожа
Народно позориште Пирот

ИЗГУБЉЕНО У ПРЕВОДУ

Текст Јордана Цветановића парафразира наслов Орвелове ”Животињске фарме”, и ту се свака сличност завршава. Јер док тамо, у свом природном окружењу, животиње као у типичној басни алегоријски представљају људски свет, овде у људском миљеу гледамо људе који глуме животиње.

Унутар једне фирме, коју је претходно руководство дуговима довело на ивицу пропасти, отаљавају своје животно време службеници какве познајемо од Гогоља и Нушића на овамо. Најнижи службеници, а углавном су то жене и кокошке - од приглупе, лепушкасте, у себе заљубљене секретарице Кристине Томић, преко оштре, огорчене и у контри у односу на све Марте Келер, до неутралне и незаинтересоване осим за оговарања Наталије Гелебан. Александра Стојановић је ту стална кандидаткиња за партнерку у кревету врховне власти, ждребица.

Мушки део је у распону од вечитог увлакача и младог ждрепца Александра Алексића, прашњавог старца, магарца који све дави небитним сећањима, Зорана Живковића (досаду не би требало играти досадно, али ово иде на душу редитељу), до два огорчена супарника и претендента на руководеће место – агресивних вепрова Александра Радуловића и Милана Накова.

Нема ту неке радње. Драма се углавном исцрпљује у дијалозима којима се објашњава или препричава нешто, док се поменути вепрови борезавласт својим имбецилним економским ”програмима”, као што је претварање фабрике за производњу аутомобила у фабрику за производњу шећера. А ту је и сан о кући у коцки шећера – прилично јасна асоцијација на фантазирање о једном граду на води. Па ако и нема баш радње и драмског сукоба, Цветановићева драма је типична друштвена сатира, препуна алузија на наш политички тренутак и лидере који га креирају. Као и на поданике који све то дозвољавају.

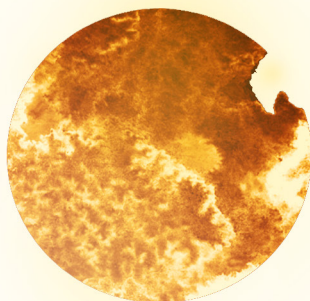

Режија Стевана Бодрже није ишла за развијањем основних вредности текста, већ је фрагментарно намаштавала сцене не водећи рачуна о развоју основне идеје, чиме је разводњена убојитост сатире. Уз изузетак неколико сцена, од којих је врхунска она у којој новоустоличени вепар врши сексуални чин над свим својим поданицима, који му се вољно намештају за то. Ипак, највећи проблем је што се уместо на продубљивању карактера и маркирању људских особина које доводе до друштвених аномалија, много више инсистирало на спољној карикатуралности и сличности са животињама, па је ждребица сведена искључиво на коњски покрет, а два вепра повременим преглумљивањем прелазе границу смислене карикатуре.

Основна идеја овог сценског читања разлила се у неколико праваца. Нејасно је је ли то прича о ”Ја хоћу живот, бољи живот...” из песме којом завршава представа, или прича о суровим политичким играма, што су две сасвим различите идеје.

Александра Гловацки

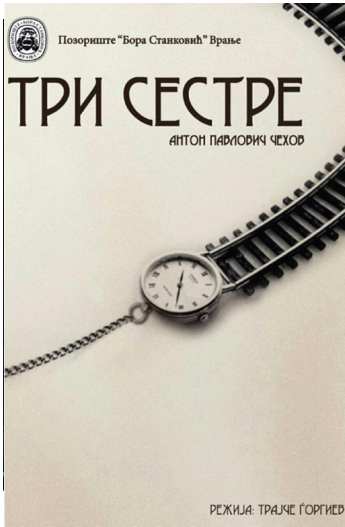

ДАНАС
НА РЕПЕРТОАРУ

УТОРАК, 17. мај

Позориште "Бора Станковић"

19.00 ТРИ СЕСТРЕ

Антон Павлович Чехов

Ауторска екипа

Режија – Трајче Георгиев

Костимограф – Ивана Младеновић

Сценографија – Трајче Георгиев

Избор музике – Трајче Георгиев

Играју

ОЛГА – Радмила Ђорђевић
МАША – Жетица Дејановић
ИРИНА – Јелена Филиповић
ПРОЗОРОВ – Марко Петричевић
НАТАЛИЈА ИВАНОВНА – Милена Стошић
КУЛИГИН – Александар Михајловић
ВЕРШИЊИН – Ненад Недељковић
ТУЗЕНБАХ – Бојан Јовановић
СОЉОНИ – Драган Живковић
ЧЕБУТКИН – Саша Стојковић
ФЕРАПОНТ – Нинослав Трајковић
АНФИСА – Тамара Стошић
ДЕЦА – Сара Смиљковић,
Теодора Стојановић, Милица Бабановић

Техничка екипа

Шеф технике – Мирослав Илић

Тон – Горан Стојковић

Светло – Ненад Костић

Реквизита – Јованка Михајловић

Гардероба – Весна Младеновић и Јованка

Михајловић

Шминка – Марија Ђорђевић

Декоратери – Мирослав Илић, Милан Стојчић,

Драган Ђорђевић

О позоришту

Прву позоришну представу Врањанци су одиграли 30. јануара 1896. године. Био је то Његошев “Горски вијенац” у режији Радоја Домановића, ондашњег професора Гимназије у Врању. Врањанци су 5. октобра 1924. године формирали “Позориште грађанске касине”, када у Врању почиње организовани позоришни живот.

Окружно народно позориште у Врању основано је 27. априла 1946. године и успешно је радило до 31. аугуста 1954. године. Потом је уследио период успешног деловања аматерског позоришта, са сталним репертоаром, бројном публиком и наградама на републичким и југословенским фестивалима.

Највећи успех у досадашњој историји остварило је на VIII међународном фестивалу “Златни витез” у Москви, завршеном 01. 11. 2010. на којем је представа “Павиљон бр.6” награђена сребрним витезом за представу у целини и златним витезом за најбољу мушку улогу (Небојша Дугалић за улогу доктора Рагина).

Сентиментални слојеви, измицање среће

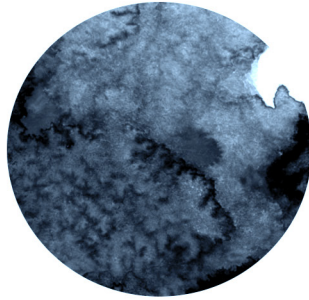
Георгијев као простор за игру одређује средину сале, док столице за гледалиште поставља уоколо. Један део импровизоване бине, са дугачким трпезаријским столом, представља трпезарију Прозорових, док су оближња софа и неколико столица час у функцији дневне собе, час Олгине собе, а можда и нечег трећег. Први чин пролази у представљању ликова, упознавању са три сестре које су јасно, чак духовито одређене, а глумачки упечатљиво постављене.

...

На стилско-жанровском плану представе Георгиева, карактеристично је то што нема трагова фарсе који су обично fino уткани у драме Чеховљевих ликова. Хумор је овде истиснут, док су акцентовани сентиментални слојеви, поетски надувана значења неизбежне трошности, пролазности живота. Кључну мелахолију појачава честа музичка пратња, нежни клавирски минимализам који подвлачи типична чеховљевска стања, патњу због вечитог измицања среће.

Александра Гловацки

СУТРА

НА РЕПЕРТОАРУ

СРЕДА, 18. мај

Шабачко позориште

18. мај 2016, 19.30 часова
ПЕРИКЛЕ

Вилијам Шекспир

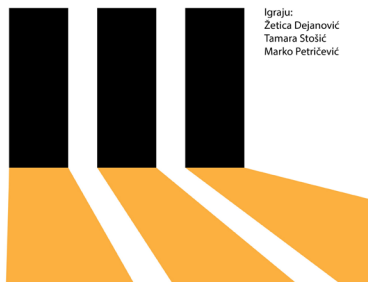
Ауторска екипа

Режија / сценографија – Никита Миливојевић
Костимографија – Јелена Стокућа
Асистент редитеља – Владимир Милојевић
Музика – Коста Павловић

Semjuel Beket

ИГРА

Režija: Ana Grigorović

Igraju:
Zetica Dejanović
Tamara Stojić
Marko Petričević

Позориште “Бора Станковић”

18. мај 2016, 22.30 часова
ИГРА

Семјуел Бекет

Ауторска екипа

Режија – Ана Григоровић
Адаптација – Вања Николић
Сценографија – Марија Јевтић
Костим – Ивана Младеновић
Дизајн звука – Драган Стевановић Багзи
Видео – Милан Антанасијевић

Следи

ЧЕТВРТАК, 19. мај

19.30. ЈЕЛИСАВЕТИНИ ЉУБАВНИ ЈАДИ,
Милана Јелића, у режији Марка Мисираче
и продукцији Књажевско-српског театра
“Јоаким Вујић” из Крагујевца (главни програм)

22.30. АНАЛФАБЕТА И ДР, према текстовима
Бранислава Нушића, у режији Албина Салиховића,
Регионално позориште у Новом Пазару (ревијални
програм)

ПЕТАК, 20. мај

19.00. ХРОМИ ИДЕАЛИ, према роману
Милутина Ускоковића, у драматизацији
Олге Димитријевић и режији Зденка Свибена,
Народног позориште из Ужица (главни програм)

СУБОТА, 21. мај

19.00. Додела награда и програм
у част награђених

ДРАМА СА СРЕЋНИМ ЗАВРШЕТКОМ

Сем проблема изазваног задржавањем пиротског позоришта на прелазу Мердаре, и ансамбл Краљевачког позоришта доживео јуче шок када је стигло на само одредиште, на паркинг простор Дома културе. При изласку из аутобуса суфлерки представе Нади Станков је нагло позлило и она је у веома тешком стању хитно пребачена до грачаничког Дома здравља а потом и на Интерну клинику у Лапљем Селу, где јој је пружена адекватна медицинска помоћ. Она је после вишечасовног задржавања у болници отпуштена, а од више чланова краљевачке екипе смо чули да су јој живот спасили организаторске екипе Дома културе Бобан Јевтић и Иван Стојковић који су сачекивали госте. Они су, кажу, муњевито реаговали и готово истог тренутка када је та особа пала у кому, убацили у службено возило и хитно пребацили до Дома здравља, где јој је пружена прва помоћ, а потом и до болнице у Лапљем Селу која је пет километара удаљена од Грачанице...

ПИРОЋАНЦИ И КОСОВСКИ ЦАРИНИК

Косовска царина три сата је задржала камион са опремом Народног позоришта из Пирота. У основи чекало се да косовски службеник са царине оде из своје смене па да позоришна техника и камион крене пут Грачанице. Када су дошли у Грачаницу међу глумцима и посетиоцима настала је анегдота:

„Пироћанци нису хтели да дају цариници 10 евра и зато су чекали три сата“

ОКРУГЛЕ СТОЛОВЕ КРИТИКЕ

Након сваке представе води Слободан Савић, позоришни критичар РТС-а, аутор и уредник емисије "Читање позоришта".

КЊИЖЕВНЕ ПРОМОЦИЈЕ

- Промоција монографије 50 година „Јоакима“
- Промоција књижевног дела Милене Богавац
- Промоција књижевног дела Милоша Латиновића
- Промоција књижевног дела Иване Димић
Говоре: Отац Иларион, Милан Лане Гуговић
и аутор

МУЗИЧКИ ПРОГРАМ

(Организује се током пауза између
две представе у периоду од 21.00 – 22.30)

- Петар Ракић квинтет
- Being Being Вор
- Мишко Радовић акустик трио
- Blues dream
- Dark sky unplugged
- Lazy

СТРУЧНИ ЖИРИ

СВЕТОЗАР РАПАЈИЋ, РЕДИТЕЉ
ДАНА КРЉАР, ГЛУМИЦА
МАРИЈА КАЛАБИЋ, СЦЕНОГРАФИЊА

СЕЛЕКТОР

МИЛЕНА БОГАВАЦ

ВОДИТЕЉ ОКРУГЛОГ СТОЛА

СЛОБОДАН САВИЋ

САВЕТ ФЕСТИВАЛА

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА: НЕНАД ТОДОРОВИЋ - НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ПРИШТИНА
ВОЈО ЛУЧИЋ - КЊАЖЕВСКО-СРПСКИ ТЕАТАР КРАГУЈЕВАЦ
СТАНИСЛАВ ГРУЈИЋ - НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ЛЕСКОВАЦ
ИВАН ВУКОВИЋ - НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У НИШУ
ЗОРАН КАРАЈИЋ - ШАБАЧКО ПОЗОРИШТЕ
ЗОРАН СТАМАТОВИЋ - НАРОДНЕ ПОЗОРИШТЕ УЖИЦЕ
БРАНИСЛАВ НЕДИЋ - КРУШЕВАЧКО ПОЗОРИШТЕ
ДАВОР МАРУШИЋ - ПОЗОРИШТЕ ТИМОЧКЕ КРАЈИНЕ “ЗОРАН РАДМИЛОВИЋ” ЗАЈЕЧАР
ГРАДИМИР ФИЛИПОВИЋ - НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ПИРОТ
СРЂАН ЈОВАНОВИЋ - ПОЗОРИШТЕ “БОРА СТАНКОВИЋ” ВРАЊЕ
МИОДРАГ ДИНУЛОВИЋ - КРАЉЕВАЧКО ПОЗОРИШТЕ
АНЂЕЛА МАРИЋ - РЕГИОНАЛНО ПОЗОРИШТЕ НОВИ ПАЗАР
ИВАНА НЕДЕЉКОВИЋ - ПРВО ПРИГРАДСКО ПОЗОРИШТЕ - ПУЛС ТЕАТАР ЛАЗАРЕВАЦ

НАГРАДЕ

НАГРАДА ЗА НАЈБОЉУ ДРАМСКУ ПРЕДСТАВУ У ЦЕЛИНИ
НАГРАДА ЗА НАЈБОЉУ РЕЖИЈУ
НАГРАДА ЗА ГЛУМАЧКО ОСТВАРЕЊЕ
НАГРАДА ЗА НАЈБОЉУ СЦЕНОГРАФИЈУ
НАГРАДА ЗА НАЈБОЉУ КОСТИМОГРАФИЈУ
НАГРАДА ЗА НАЈБОЉУ ОРИГИНАЛНУ МУЗИКУ
НАГРАДА ЗА НАЈБОЉЕГ МЛАДОГ ГЛУМЦА
СПЕЦИЈАЛНА НАГРАДА
НАГРАДА ОКРУГЛОГ СТОЛА КРИТИКЕ

